

15.
"geschreven heeft; "Het eerste was, dat we ons iedere avond tus-
schen 11 en 1 uur, door middel van een ~~geheim~~ geheime telefoon-
verbinding, vanuit het hoofdkwartier aan het front verstatenden
met de Rijkskanselari."

"ALLEREERST GING HET ERM, DE ARBEIDERS- EN SOLDATENRADEN
TE BERIJN, DE MACHT TE ONTRUKKEN. Hiertoe werd een plan gevormd,
"tien divisies" zouden Berlijn binnenrukken, EBERT WAS HET HIER-
"MEE EENS; een officier, werd naar de onderhandelingen over de
bijzonderheden, (ook met het Pruisische ministerie van oorlog
moest onderhandeld worden) naar Berlijn gestuurd. De ~~aanpak~~
onafhankelijke eischen, dat de troepen zouden inrukken zonder
munitie. EBERT HAD TOEGESTAAN, DAT ZE ZOUDE OPRUKKEN, BEWALEND
"HET SCHERPPE MUNITIE. We hebben een program uitgewerkt, dat na
de immersch, voorziet in de zuivering van Berlijn, en de ont-
"wepening van de "Spartakisten". Ook dat was met Ebert besproken,
"wien ik daarom in 't bijzonder dankbaar ben, voor zijn absolute
"vaderlandsliefde en algeheele overgave aan de zaak. Ik heb hem
"dan ook verdedigd, overal waar hij aangevallen werd."

29 November 1918, kreeg Noake van de regering Ebert-Scheidemann de
opdracht, om de troepen aan te voeren tegen de Spartakisten. De 29e ver-
zamelden zich de "vrijwilligers", en kon de strijd beginnen."

P. I. C.

**PERSDIENST VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

Deze dienst wordt aan
belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds grooter werkeloosheid en
telkens dieper ontwringing
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de uit-
hongerij zijn prijsgegeven.
Daarbij nemen de belang-
tegensstellingen tussen de ver-
schillende landen steeds scher-
per vormen aan, waardoor de

economische oorlog in een
nieuwe wereldoorlog uitmond.
De toenemende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbe-
derklasse den strijd voor de
communistiche productievij-
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
wekken de arbeiders in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
zoo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TOPAASSTRAAT 12
A'DAM, GEN. GIRO C 2885
POSTGIRO 203112

CENTEN te verwezenlijken.
De groepen van Internatio-
nale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
plaatsen ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de par-
lementaire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuze:
"ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!"

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDEN DER BEDRIJFSORGANISATIES!**

Zesde Jaargang No: 10.
Mei 1933 No: 1.

DE STEKBUSOVERWINNING van de O.P.H.

Door de uitslag van de kamerverkiezingen, zullen in de nieuwe IIde
kamer 4 kommunisten zitting hebben. Vier leiders van de O.P.H. zullen de
parlementaire spreektribune gebruiken voor "revolutionaire" propaganda.

Dit heeft "de Tribune" beloofd aan ieder, die stemde op de O.P.H.-
kandidaat. Dit was ook, in de verkiezingspropaganda, de verdediging
van het "revolutionaire" parlementarisme van de kommunistische partij.

De overwinningvreugde in het O.P.H. kamp, vond o.a. uitdrukking in de
bawering, dat de uitslag der verkiezingen, een bewijs is van de radikali-
seering der massa's.

De radikaliseering der massa's, vindt volgens deze opvatting dus uit-
drukking in het feit, dat de kiezers "revolutionaire" propaganda in het
parlement zoo goed bevalt, dat ze vier in plaats van twee propagandisten
naar den Haag stuurden.

Wat de eigenlijke bedoeling en het mogelijke resultaat van hun parle-
mentaire bezigheid in revolutionaire zin zouden zijn, als de kommunisti-
sche afgevaardigden in de kamer o.a. meekletsen over Zuiderzeedemping
(een van de eischen in het verkiezingsprogram van de O.P.H.) is niet
duidelijk, de partijleiding bewaart er een hardnekkig stilzwijgen over.
Een andere verdadiging van het "revolutionaire" parlementarisme van
de O.P.H. is, dat dit parlementair gadoe der leiders gesteund moet worden
door "massale aktie's" buiten het parlement.

De massale aktie's, waarover de O.P.H. pers schrijft, als zijnde nood-
zakelijk om de parlementaire aktie kracht bij te zetten, komt zoo op het
tweede plan, en afgezien ervan, dat ook de regerders op de agenda wordt
Haag alleer mogen spreken, over wat door de regerders op de agenda wordt
geplaatst, en massale aktie vooropstelt, dat een eermaal begonnen aktie,
door de in beweging zijnde gekomen arbeiders steeds verder wordt uitge-
breid, en kletsende leiders buiten massale aktie staan; afgezien van dit
alles, zouden dergelijke beroepsparlementarisme in zoo'n beweging geen
andere rol kunnen spelen, dan ze thans doen in de partij, n.l. de rol van
een boven de massa's staande leider.

Werkelijk massale actie ontstaat slechts door lawineachtige uitbreiding van een eenmaal begonnen arbeidersbeweging, onder direkte leiding van het in beweging zijnde proletariaat; en dat die strijdleiding niet alleen verantwoordelijk naar beneden, doch ook van onderen af direkt afzetbaar moet zijn, bepaald, dat de parlementaire methode van de C.P.H., stemmen poegt te winnen voor de partij, door het gebruiken van de revolutionaire leuze "massale actie", die in wezen aan elk parlementarisme tegengesteld is.

Wanneer de C.P. stemmen poegt te winnen met de leuze, ons parlementair propagandawerk moet gesteund worden door massale acties buiten het parlement, miskent ze het wezen van het parlementarisme zoowel, als dat van de massale actie.

Massa-actie ter ondersteuning van "revolutionair-parlementair" werk der leiders, ondersteunt dat de massa in beweging komt voor van boven af, door de leiders gestelde leuzen, onder leiding van die leiders.

Revolutionaire massa-actie, is actie der massa's, voor het door de massa zelf gestelde doel; hierin nemen boven de revolteerende massa's staande leiders geen plaats in.

Het massaal actief zijn ter ondersteuning van parlementaire agitatie, gaat nooit uit boven demonstratieve optochten, zooals we ze kennen van de S.D.A.P.

"de Tribune" schreef kort voor de verkiezingen, ook alweer om haar standpunt van "revolutionair" parlementarisme te verdedigen, dat niet het parlement, doch de bedrijven en stempellokalen de voornaamste plaatsen zijn voor revolutionaire propaganda.

Ook hier weer lijnsrechte tegenspraak in zeggen en doen. "de Tribune" doet het hier voorkomen, alsof het voeren van revolutionaire propaganda werkelijk doel en streven van de C.P. zou zijn, en niet het zieltjes winnen voor de partij eenigst oogmerk is. Als de C.P. op het standpunt stond, dat revolutionaire propaganda, dat het brengen van revolutionair inzicht haar taak is, zou ze niet noodig hebben met een verkiezingsprogramma te komen, met "begrijpelijke" leuzen voor boeren, burgers en buitenlui. Het is of een marktkoopman zijn waren aanprijst, niets en niemand wordt vergeten. Allerlei eischen - die, wanneer ze doorgevoerd werden, alleen het kapitalisme wat bewoonbaarder zouden maken voor de arbeiders - moeten dienen, om de massa's te radikaliseren, en te bekeeren tot het revolutionair-parlementarisme van de C.P.H.

Werklozen en schippers, indonesiërs en middenstanders, werkende vrouwen, soldaten en matrozen, kortom voor elk wat wils in het "revolutionaire" verkiezingsprogramma van de C.P.

Voor allen is er in hun bestaan wel iets zoo ~~harm~~ berceerd, dat het verbetering behoeft, en de C.P.H. belooft er "revolutionair" parlementair voor te vechten.

Dus stemmen op lijst 14, en dan sturen we vier arbeiders, b.v. een schipper, een matroos en een paar verarmde middenstanders naar den Haag, en gaan wij die nu ingezien hebben dat de voornaamste plaatsen voor revolutionaire propaganda, de stempellokalen zijn, een stempelboekje aanvragen bij B.A.

Dat doen wij, Wijnkoop, de Visser en de rest. We houden op die manier een rijksinkomen, en wenden onze begaafdheid als redenaar, die ons inder tijd tot onze spijt op een plaats bracht, die voor revolutionaire propaganda minder belangrijk is, aan, om dagelijks aan de stempellokalen te propageeren.

Wat de C.P.H. met massale actie bedoelt, wordt duidelijk, wanneer we zien, hoe ze het enthousiasme vooral van jongere, revolutionair willende arbeiders, misbruikt voor haar partijtaktiek. Voor haar taktiek, de daden, drang van die arbeiders te benutten, voor het aanwerven van rijp en groen, als lid van de een of andere mantelorganisatie. Zoo, en door het stellen van begrijpelijke leuzen, in verkiezingsprogramma en op demonstratiedoeken, "radicaliseert" de C.P.H. de massa's.

Als we het partijjargon vertalen in begrijpelijk Hollandsch, krijgen we de leuzen moeten zoo begrijpelijk zijn dat de arbeiders erin vliegen, dat ze onze partij in tegenstelling tot andere partijen met minder radikale leuzen, gaan beschouwen als de organisatie, die het verlangen der arbeiders naar lotsverbetering begrijpt en duidelijk formuleert.

Dat ~~meer~~ van lotsverbetering voor de arbeiders, in de kapitalistische crisis geen sprake kan zijn, dat het kapitalisme de arbeidersklasse steeds verder verarmen moet, om haar eigen ondergang te voorkomen, daarvan in het verkiezingsprogramma geen woord.

Integendeel, behoudens de eisch, "erkenning van de Sowjet-Unie", en arrestatie van de ex-keizer ?????, zou het verkiezingsprogramma van de C.P. geknipt zijn voor een democratische partij van - - - 25 jaar geleden. Het is een zoo bij elkaar gezapt allegaartje, dat de begrijpelijkheid der leuzen, er werkelijk hier en daar onder geleden heeft. Vermeldenswaard is nog, met de C.P.H. voor brood, arbeid en VRIJHEID !!! Nee, de uitroep teekens zijn van "de Tribune". De VRIJHEID echter is van de anarchisten gestolen. Of, het zou de vrijheid moeten zijn, die de arbeiders en boeren in Rusland genieten; maar dan hopen we toch, dat de IIde Kamer dit kommunistisch voorstel verwerpt.

Verder eischt het programma "onmiddellijke afschouwing van de Volkerbond". Dat de C.P.H., als Nederlandsch Moskou-filiaal, met een dergelijke eisch stemmen tracht te vangen, terwijl Moskou zelf op imperialistische ontwapeningskonferenties BE-wapeningsvoorstellen doet - Litwinov's voorstel inzake gelijkberechtigtheid der natie's op bewapening - is van zoo grove onbeschaamtheid, dat het alleen begrijpelijk wordt, als we bedenken, dat de gehele taktiek van de IIIe Internationale steunt op het opzettelijk misleiden en dom houden der massa's.

Het zal de revolutionaire arbeider zoo een zorg zijn, of Nederland al of niet lid is van de Volkerbond. Het kapitalisme, komt met en zonder Volkerbond tot een oorlog, als een oorlog de eenigste uitkomst uit de chaos geworden is, en alle de arbeiders, misleid door partijzwendel, hun klasse-eenheid niet vinden.

Van de misleidende, verwarring stichtende tegenstrijdigheden in de C.P.pers, waarmede ze de arbeiders "radicaliseert", is het volgende nog een sprekend staaltje:

"De arbeidersklasse moet de bourgeoisie in de verkiezingsstrijd een gevoelige klap toebrengen en de verkiezingscampagne gebruiken, om haar eigen strijdende eenheid te versterken."

"Brood en Arbeid"

Verkiezingsorgaan van de C.P.

Hoe is het nou, is de bourgeoisie duizelig van de klap die ze kreeg van de kommunistisch stemmende arbeiders op 26 April, of is het parlement "revolutionaire" sprektribune?

Kunnen we door kommunisten naar het parlement te sturen de bourgeoisie zoo'n gevoelige klap geven, dat we van haar beduusheid gebruik kunnen maken, haar definitief te overwinnen? Of schuift de bourgeoisie de heele parlementaire machine, als in Duitschland, met een handbeweging opzij, wanneer de parlementaire democratie haar in de weg staat, ongeacht, of massa's arbeiders hun "geradikaliseerd" zijn getoond hebben, door te stemmen op de kandidaten van het Moskoufiliaal van hun land?

Het weliswaar door scherpe tegenstellingen beheerschte Duitsche kapitalisme, wist in het Nationaal-socialisme, direkt toen dit noodig werd, de eenheid te vinden, om het door partijverdeeldheid machteloze proletariaat alles te ontnemen, wat het beschouwde als een bolwerk tegen het kapitalisme.

De C.P.H. gaf in haar verkiezingsgezwets blijk, niets geleerd te hebben van de gebeurtenissen in Duitschland. En ze mag en ze wil er ook niets van leeren, ze zal op de oude weg voortgaan, ze zal als trouwe trawante van de IIIe Internationale, de nationale opbouw van Rusland, de opbouw, van wat de partijkommunisten noemen het socialisme in één land, stellen boven het propageren van de anti-nationale, van de internationale revolutie.

BERLIJN, 8 JULI

N O S K E , viert zijn 60ste verjaardag;

Rijksweerminister GROENER, stuurt hem het volgende felicitatie-telegram :

"Op deze dag herdenkt met mij de GEHEELE WEERMACHT Uw verdienste inzake de wederopbouw van ons vaderland, en vooral ook Uw MOEDIGE, van VOORORDEEL GEHEEL VRIJE ARBEID, BIJ DE HERSTELLING van een BRUIKBARE WEERMACHT. Ik ben ervan overtuigd, dat de geschiedenis Uw zegenrijk werk, volbracht in de meelijken tijden des vaderlands, ten volle rechtvaardigen zal. WIJ SOLDATEN, WAARDEEREN IN ELK GEVAL REEDS NU, DANKEAAR DEZE DAAD, en verbinden aan onze dank, onze meest hartelijke gelukwensen met Uw 60ste geboortedag.

GRZESINSKI, minister van Pruissen, zendt de volgende, van sociaal-demokratische kameraadschap druipende gelukwensch :

"Zeer gezagte heer president, bij Uw intrede van het zevende jarential Uw levens, veroorloof ik mij, U in naam van de Pruissische staatsregering, de meest oprechte en hartelijke gelukwensen voor Uw verdere leven tot uitdrukking te brengen.

"De staatsregering is het te meer een behoefte, deze gelegenheid aan te grijpen om U geluk te wenschen, daar zij zich bewust is van de GROOTE VERDIENSTE, die U zich in het verleden, VOOR ALLES ECHTER GEDURENDE DE LAATSTE TIEN JAREN, in dienst van het vaderland verwierf.

"U hebt Uzelf in de stormachtige en gevaarvolle dagen van de ineensetting en in de daarop volgende zware tijd van binnen- en buitenlandse politieke verwarringen, in Uw waardigheid van volkskommissaris en rijksweerminister, door het geven van Uw geheele krachtige persoonlijkheid ALS EEN MOEDIGE VORVECHTER VOOR DE INSTANDHOUDING VAN RUST EN ORDE, zonder welke een staat nu eenmaal niet bestaan kan, CP. VOORTREFFELIJKE WIJZE DOEN KENNEN; en eveneens heeft U in Uw huidige ambt, als president van de groote en belangrijke provincie Hannover, aan wier hoofd U nu reeds 8 jaar staat, door Uw overlegvolle leiding en toegewijde arbeid, Uzelf in gelijke mate gestaafd.

"De staatsregering herdenkt daarom volgaarne Uw feestdag, met dankbaarheid en waardeering.

"Woge het U gegeven zijn, ook verder op succesvolle wijze met onverzwakte kracht en in volle gezondheid, voor staat en provincie te werken.

"Aan de wenschen, die ik namens de staatsregering mag uitspreken, voeg ik uit oprecht hart, mijn eigen wenschen toe.

"Ik verblijf, hooggeachte heer president, Uw U steeds zeer toegegen

get. GRZESINSKI, Minister van Staat.

Uit : Ambtelijke Pruissische Fersdienst JULI 1928.

Vrijwillige bijdragen voor P.I.O. van 14 April- 6 Mei 1933.:
E.R.M. te A. Fl. 1.-; J.O.I.D. te B. Fl. 2.50; H.M. te A. Fl. 2.50;
W.M. te Z. Fl. 1.-; W. te A. Fl. 0.50; G. v R. te B. Fl. 1.-.

We lezen in het "Algemeen Handelsblad" van 6 Mei 1933 de volgende beschouwing over de economische plannen der Deutsche bourgeoisie:

"De 1 Mei rode van Hitler moet voor hen, die meenden dat de nieuwe koers in Duitschland tot tastbare resultaten zou kunnen leiden, wel een groote teleurstelling zijn geweest. Een partij die steeds maar spreekt van een wedergeboorte en opstanding van het Deutsche volk, had toch zeker met iets origineelers moeten komen dan een program van huizen schilderen en wegeaanleg. Alles wat men van de tegenwoordige machthebbers in Duitschland te hooren krijgt getuigt trouwens van een mateloze fantasie. Dat was ook het geval met de mededeeling van den staatssecretaris Hierl i.z. den arbeidsdienstplicht. Ook daarbij kwam het beroemde wegeplan ter sprake en om een goede indruk te maken moest hij wel met groote cijfers komen. Hij speculeerde daarbij echter wel wat al te erg op de onnoozelheid van het publiek, als hij meende dat men dit alles voor zoete koek zou opnemen. De geachte hakenkruizer deelde n.l. mede dat voor wegeverbetering 8 à 900 000 man gedurende ten minste tien jaar te werk zouden kunnen worden gesteld.

"Wij hebben eens in betrokken kringen geïnformeerd en het bleek ons dat volgens ruwe schatting voor den aanleg van een asphaltweg van 10 m breedte, 600 man gedurende een week werk kunnen vinden voor een lengte van 1 km. Indien dus gedurende 10 jaar 600 000 man (wij nemen het laagste aantal dat genoemd is), aan de wegen zouden werken, dan zou men niet minder dan 670 000 km. weg kunnen maken of ruim 16 maal den omtrek van de aarde. Het tegenwoordige, reeds zeer dichte wegeennet van Duitschland omvat 350 000 km. Volgens de plannen van den heer Hierl zou dus het wegeennet van Duitschland in die tien jaar bijna verdubbeld worden. Men zou bijna gaan vreezen dat er dan geen grond meer overbleef voor het doorvoeren van de zoo hooggeroemde nationale landbouwpolitiek.

"Over de kosten van deze schoone plannen wordt niet gesproken. Dat is zulk een bijkomstigheid, dat de heeren zich daarmee niet ophouden. Men kan dergelijke kosten natuurlijk slechts zeer globaal berekenen. Op grond van ons eigen wegeplan zou men echter tot fantastische bedragen komen. Slechts moet hierbij worden opgemerkt, dat de loonen hier te lande hooger zijn dan in Duitschland. Aan den anderen kant vallen de kosten van dergelijke projecten gewoonlijk tegen. Voor het Nederlandsche wegeplan had men de kosten, zonder rekening te houden met de bruggebouw, becijferd op ruim 400 mill. gulden. Als men nu nagaat, dat het wegeennet in Nederland een lengte heeft van 25 000 km., en dat het door de Deutsche regering ontworpen plan, zooals wij hebben berekend, een wegelengte van 670 000 km. zou omvatten, dan zouden de kosten daarvan op ver over de 10 milliard gulden over tien jaar komen of ruim een milliard gulden per jaar.

"Een erg grooten dunk van de snuggerheid der Deutsche bevolking schijnen deze heeren niet te hebben.

"Het Handelsblad" ziet bij zijn kritiek op dit wegeplan een paar dingen over 't hoofd. We staan ook kritisch tegenover - plannen - van de bourgeoisie, als het hier door Hierl ontwikkelde; maar uit andere gronden dan de Handelsblad-ekonom, die zijn vak niet kent, en kapitalistisch onjuist berekenend schrijft "over de kosten van deze schoone plannen wordt niet gesproken".

Over de kosten wordt wel gesproken. De uitvoering van het plan zal n.l. plaats vinden door "arbeidsdienstplichtige" proletariërs, die momenteel als min of meer ondersteuning genietende werkloozen, de staatsfinancien drukken.

Als de staatsmacht ongeveer 10 milioen, door de kapitalistische crisis tot uiterste nood gebrachte werkloozen, concentreert in dwangarbeid verrichtende regimenten, die tegen vergoeding van kleeding, een hap rats en een fool voor tabak, grootsch opgezette werken als dit wegeplan uitvoeren, is de faktor arbeidsloon teruggebracht tot het uiterste laagtepunt. Niet meer, dan juist noodig is om te leven en te werken. De regeneratie, de hernieuwing van de arbeidersklasse is in deze vorm van modern slavendom zelfs uitgeschakeld. De in kampen en kazernes ondergebrachte "arbeidsdienstplichtigen" is gezinsvorming onmogelijk.

Het kapitaal heeft er geen belang bij, er zijn proleten teveel. De "snuggerheid" der Deutsche bevolking speelt hier geen rol, het is de honger.

Het al of niet tot uitvoering komen van ontwerpen als dit wegeplan, - door de ontwikkeling van de techniek, i.e. van de benzine-motor, heeft het kapitalistisch bedrijfsleven behoefte aan radicale verbetering en uitbreiding van het wegeennet - hangt er alleen van af, of de uitvoering zodanig geschieden kan, dat eraan te verdienen valt. En daar wegeaanleg, grootendeels uit staats- en gemeentemiddelen wordt bekostigd, moet de honger, de ook door staatskosten in 't leven gehouden, overtollige werkloozen, drijven tot door de staat gekontroleerde "dwangarbeid".

W.M.

Bij deze moeten we een ernstig beroep doen op je f i n a n c i - e e l e H U L P om de P.I.C. in stand te kunnen houden. WE ZITTEN AAN DE GROND; ZOCDAT WE DIREKT H U L P M O E T E N H E B B E N. En we meenen ook recht daarop te hebben, omdat jullie allen weten, dat we geen propaganda maken voor deze of gene organisatie, maar dat het alleen gaat, om de groei van de KLASSEMACHT door de propaganda van de RADENBEWEGING. De vernietiging van de Deutsche arbeidersbeweging heeft een nieuwe taak op onze schoudera gelegd, waaraan we ons niet mogen onttrekken, maar die nochtans nieuwe eeffers van ons vraagt. We zijn echter aan het eind van onze financiële draagkracht, En daarom rekenen we erop, zonder verdere woorden aan 't geval te verspillen, dat jullie ALLEN een financiële bijdrage stuurt.

Stort op Gemeente Giro - Amsterdam C 2885 H. Ganne Meyer, of Postgiro 203112.

de Administratie.

Fragmenten uit : "DE KEIZER GING, DE GENERAALS BLEVEN". Th. Pliwier.

KIEL. (vervolg)

Plotseling wordt op het eigen schip het zoeklicht ontstoken. De straal, bundel zoekt over het dek, blijft dan gericht op de groep, die plotseling in het schelle licht staat. De matrozen stazen verblind naar de commando-brug omhoog. Ze kunnen niets zien, hooren slechts de stem boven zich. De commandant roept naar beneden:

"Die mannen daar - wat voeren jullie daar uit? Van 't dek af - marsch, naar beneden, in 't schip!"

De matrozen en stokers staan onbewegelijk op hun plaats. Met verstarde gezichten, niemand beweegt zich, niemand zegt een woord. Ze staan aan de voet van de schoorsteen, sprakeloos.

De stoker Raumschuh rekt zich plotseling uit:

"Ja zeker, mijnheer de kapitein, naar beneden in de bunker, maar anders als gewoonlijk! We kunnen 't ook anders!"

Ook de tremmer Bonozyk vindt woorden:

"De schoppen omdraaien - en op hun snuiten slaan!"

"Officier van de wacht! Wachmeester! Arresteert die man! Houde die menschen vast!"

"Staerlijven allemaal!" roept de officier van de wacht naar beneden.

"Je kunt ons de aars likken!"

"Vooruit, allemaal naar beneden, naar de stockplaat!"

De heele troep draait zich om, loopt door de kazematten, in de richting van de ganger die naar het stockruim leiden, stokers en matrozen. ze dalen de ijzeren ladder af.

"Wat kan ons nog gebeuren?"

"Verrekken moeten we toch!"

"Als we toch kapot moeten, dan maar direct! Maar dan gaan er een paar van de anderen mee....."

Raumschuh heeft al een stang in de hand. Hij sprint naar z'n ketel, rukt de klep omhoog, en begint het vuur uit te halen. Hij werkt als een opgejaagde; met elke beweging trekt hij een hoop gloeiende kolen op de ijzeren tegels.

"Brummschick - hier met de slang!" "De slang, waar is de slang?"

"Water!"

Iemand brengt de slang. Bonozyk richt haar op de vuurgloed. Een derde draait het ventiel open. Witte damp siet en hoert zich snel op tegen de zoldering. De menschen bewegen zich als schimmen in de opstijgende damp.

Voor een moment zijn de andere stokers als verstarde. Ze zijn plotseling omgeven door een troep matrozen, die hen trachten over te halen. En te midden van deze chaos is Raumschuh bezig als een bezetene. Naast hem staat Bonozyk als een grijzende duivel. En de opstijgende damp wordt steeds dikker.

De korporaal komt tot bezinning: "Zijn jullie nou allemaal gek geworden? Raumschuh, stoker Raumschuh!"

Deze draait de stang om; z'n oogen flikkeren. De korporaal deinst terug voor de gezichtsuitdrukking van Raumschuh en vlucht voor het roodgloeiende ijzer. Raumschuh achter hem aan. En slechts de omstandigheid, dat de stoker houten sloffen en de korporaal schoenen draagt, en dat toevallig de schotdeuren van alle stookruimen open staan, behoedt de korporaal neergelagen te worden.....

De korporaal, die in de machine-centrale het voorgevallene heeft gerapporteerd, komt terug. Achter hem aan de wachtcommandant, de stafingenieur een zeeofficier, de officieren, met revolvers in de hand.

"Kerels zijn jullie krankzinnig?"

"Weten jullie wel wat je doet?"

"Dat is miltierij in het gezicht van de vijand!"

Luid gejoel is het antwoord. Iemand heeft de lichtkabel doorgesneden. In de stookruimen ontstaat een chaos. Vuurstortingen! Wild opstijgende waterdamp! Wanden, de zoldering en de vloer zijn niet te onderscheiden. Er bestaat geen onder en boven meer - een warrig gasbal, die in wilde wentelingen schijnt te draaien; en in 't midden daarvan een donker kluwen met elkander worstelende lichamen, en als rode vlekken de open vuurmonden.

De alarmklok gilt:

"Schip klaar voor 't gevecht!"

"Doet Uw plicht!"

"'t Schip gereed!"

"Daar loopen we niet meer in!"

"We hebben ons genoeg laten voorliegen!"

"Zwerdelars!" "Zelfmoordenaars!"

Vuistslagen, voetschoppen. De waterslangen worden op de binnendringende superieuren gericht. De ingenieur die zijn revolver getrokken heeft, vliegt op z'n achterste, glijdt over de ijzeren tegels en verdwijnt. De officieren vluchten. Achter hen aan vliegen stukken kool en ketelsteenen.

Met de laatste ketels is 't gedaan. Ook voor S.M.S. "Grosser Kurfurst" is de oorlog afgelopen.....

D E T E R R E U R .

In de burgelijke bladen vooral in "het Volk", wordt ontzettend tekeer gegaan tegen de Jodenvervolgingen in Duitschland. Dat deze vervolgingen nooit zoo hevig kunnen zijn als wordt opgegeven, licht voor de hand als men begrijpt dat Hitler's anti-semitisme niet echt is. Het staat er ongeveer mee als met de liefde die de vakverenigingen aan den dag leggen voor de staking.

Voor zoover de vakvereniging er zij bij kan spinnen, er propaganda uit kan slaan, wordt de staking aanvaard; kan ze hem niet onzeilen, dan moet hij haar niet over den kop groeien en op een vooraf bepaalden tijd begonnen en beëindigd worden. Het anti-semitisme, dat in groote deelen van het Duitse proletariaat latent aanwezig was en sterker als b.v. in Holland, doordat er nagehoeg geen Joodsch proletariaat in Duitschland bestaat, is door Hitler gebruikt geworden om de massa's te winnen, zoodat hij alles wat er aan traditie in het Duitse volk leefde heeft gebruikt voor zijn doel.

Doch de Jodenvervolging, het optreden tegen de warenhuizen, kan deze beweging in binnen- en buitenland slechts schaden; Daarom werd Dinsdagavond om 10 uur, na rijp beraad, besloten de boycot Zaterdag om 10 uur te laten aanvangen en Zondag om 10 uur te doen eindigen.

Dat een groot aantal Joodsche intellectuelen den plaats heeft moeten ruimen, werd geboden door de belangen der partij, de staatsmachine te bezetten en het kader der beweging van baantjes te voorzien. Daar echter het Duitse Jodendom in 't geheel niet vijandig behoeft te staan tegen een beweging, die geheel en al tegen het proletariaat gericht is, spreekt het ook vanzelf dat de N.S. beweging eventuele excessen tegen de Joden zooveel mogelijk tegengaat. Dit is dan ook het leelijke kantje dat er voor de bourgeoisie in het buitenland aanzit. Overigens juigt zij het toe.

Dat tienduizende arbeiders in concentratiekampen gesard en gemarteld worden, wordt heelemaal niet verbleemd en als de meest natuurlijke zaak beschouwd.

De burgelijke en militaire moraal eischt voor den verslagen vijand een aervolle behandeling. De gevangenen in concentratiekampen moeten met houten geweeptes excerceeren. Men kan begrijpen aan welke vernedringen ze zijn blootgesteld.

Iederen dag kan men openlijk in de "Völkische Beobachter", het Nat. Soc. orgaan een opsomming van vermoorde en gewonde - lees gemartelde arbeiders lezen, zonder dat iemand er aanstoet aan neemt. Er zijn gevallen bekend van over de grens gevoerde kameraden, die de beenderen stuk geslagen zijn.

De jachty gaat op hetsogeblik op arbeiders die illegaal de Rote Front Kämpfer bond instand trachten te houden. Wanneer men er een vat - het komt voor dat een verkeerde gepakt wordt - begint men met 25 slagen, doorgaans over een tafel bij hem thuis; verraad de man na half dood geslagen te zijn, één zijner kameraden, dan laat men hem voorloopig los en probeert meerdere adressen van hem te krijgen, totdat hij niets meer weet. Eenige dagen later vindt men hem dood. Deze daden worden dan ook bedreven onder het motto: "Wir lieben den Verrat doch hassen den Verräter." (We hebben het verraad lief, doch haten den verrader.) Er zijn arbeiders die, aan de greep van de S.A. der Nat. Soc. niet meer kunnende ontkomen, zich de slagaderen doorsnijden, om de martelingen te ontgaan. En men vindt dit ook hier te lande zeer natuurlijk. Dat Joodsche intellectuelen eens plaats moeten maken voor anderen, daarover wordt moord en brand geschreeuwd. Verbeeld je eens, menschen als mannen als Doch het uitmoorden van communistische en socialistische arbeiders, daarover geen woord.

Door de democraten, voor wien het recht het allerhoogste is, wordt het rechteloos vermoorden en martelen, stilzwijgend toegejuigd.

"Völkische Beobachter" 3 Maart 1933.

"In Hamburg werd bij een treffen een arbeider doodgeschoten en tien zwaar gewond."

"Völkische Beobachter" 5 Maart

"In Höchst werd de arbeider Willi Fröhlich doodgeschoten gevonden. In Hamborn werd in een schacht een arbeider doodgeschoten gevonden."

"Vossische Zeitung" 5 Maart

"5 doden der K.P.D. gevonden."

"Völkische Beobachter" 7 Maart

"In Dusseldorf 2 personen doodgeschoten, in Trier een arbeider doodgeschoten. In Sachsen werd bij het overschrijden van de grens een vluchtend K.P.D. man neergeschoten. In Offenbach een Reichsbannerman neergeschoten, één zwaar gewond."

"Lokal Anzeiger" 7 Maart

"In Altona 2 doden, 9 zwaar gewonden."

"Vossische Zeitung" 7 Maart

"In Billstätt een communist op de vlucht neergeschoten. In Quickborn een K.P.D. arbeider door S.A. er door een kogel in het hoofd gewond. In Oldenburg werd de landdager gevaardigde Gerdes in zijn woning gedood."

"Vossische Zeitung" 8 Maart

"Selb in Beieren. Keij. Messing lid der K.P.L.D. werd door S.A. neergeschoten."

En zoo melden deze twee couranten van den 3den tot den 20sten Maart plus minus 300 doden en gewonden, waaronder eenige vrouwen. Ons komt dit niet vreemd voor. Ook wij vinden het natuurlijk, dat de bourgeoisie ons als honden afmaakt, wanneer dit hun belang meebrengt. De leer die wij eruit moeten trekken is: Geen parlementaire illusie's meer. Geen krachtsverapilzeling in kleine door de partijen aangewakkerde vechtpartijen. Maar een helder inzicht veroverd, om wanneer de dag aantreft te zorgen, dat deze offers niet voor niets zijn gebracht.

P. I. K.

PRESDIENST DER
INTERNATIONALEN
KOMMUNISTEN-HOLLAND
DEUTSCHE AUFLAGE

LESEN UND WEITERGEBEN

.....
Mai 1933 No: 2.
.....

Die UMWÄLTZUNG in DEUTSCHLAND

Die KATASTROPHE der SOZIALDEMOKRATIE.

Die Nemesis der Geschichte hat die Deutsche Sozialdemokratie ereilt. Selten war der Zusammenbruch einer politischen Bewegung so verdient, so eine regelrechte Konsequenz ihrer Verbrechen wie hier. Was die deutsche Sozialdemokratie am Proletariat gesündigt hat, wird ihr jetzt von der Hitlerpartei heimgesahlt.

Wie weit sollen wir zurückgehen? Bis in die neunziger Jahre, als mit der anfängenden Prosperität das Gift des Reformismus sich allmählich einschlich? Bis zu 1914, als in allen Ländern die Sozialdemokratie das Proletariat in das Joch des bürgerlichen Nationalismus und des Krieges spannte?

Fangen wir mit 1918 an, als der Zusammenbruch des deutschen Imperialismus die Macht für den Augenblick in die Hände der Arbeiter legte.

Sozialdemokratische Parteiführer traten im November 1918, als "Volkskommissäre" an die Spitze der Regierung. Die Arbeiter erwarteten sozialistische Massnahmen. Eine wirkliche Partei des Proletarischen Klassenkampfes hätte als ihre Aufgabe gesehen: die noch unvollkommene Macht der Arbeiterklasse auszubauen und zu festigen zu einer starken Diktatur, die besitzende Klasse und die Offiziere entwaffnen, das Kapital mit kräftiger Hand anzufassen. Die Sozialdemokratie beeilte sich durch Zusammenberufung einer "Nationalversammlung" in Weimar die Macht in Hände der Bourgeoisie zu spielen. Die Vorhut der Arbeiter, die die Massen zur Organisation der Proletarischen Revolution mit zu reisen suchte, liess sie durch die Generale, mit Hilfe der bewaffneten Bourgeoisie niederschlagen, und festigte diesen Sieg, durch die Ermordung der revolutionären Führer, Rosa Luxemburg und Karl Liebknecht.

Als Regierung der neuen Republik schützte sie das deutsche Kapital, damit es sich wieder herstellte, und hielt bei auflodernden Bewegungen der Arbeiter die Masse in Ruhe, mit dem Worte Eberts: dies ist Sozialismus!

Sie liess die Bourgeoisie ihre Macht festigen und ausbauen, und wurde zum Dank, als sie nicht mehr nötig war, aus den Ministerposten beseitigt - was sie nicht davon abhielt, die neuen Regierungen nach Kräften zu unterstützen, unter der Losung: sonst kommt der Wolf, die Reaktion, der Faschismus.

Der kapitalistischen Wolf wütete schon während dieser ganzen Zeit. Das Kapital handelte seiner Natur nach, so wie Kapital, immer handelt. Durch Schließung uns Spekulation, konzentrierte es allen Besitz in seiner Hand; durch Finanzoperationen, durch Inflation und Deflation exproprierte es die Mittelschichten und verelendete es das Kleinbürgertum. Durch extreme Rationalisierung der Industrie stiess es die Arbeiter massenhaft aufs Pflaster, so dass schon vor der Krise, als in der übrigen Welt noch Prosperität war, eine erschreckend hohe Arbeitslosigkeit in Deutschland herrschte.